

Elektronické podání s certifikovaným podpisem

Již v prvním čísle našeho časopisu jsme deklarovali, že obecně prospěšnými službami Ústavu práva a právní vědy, o.p.s. (Ústav) jsou mj. služby spočívající ve zvyšování odborné úrovně a právního vědomí fyzických i právnických osob z řad odborné i laické právní veřejnosti. V této souvislosti jsme Vám v čísle 01/2008 (viz s. 5 a násl.) představili projekt týkající se řešení otázky stran povinnosti zakládat do obchodního rejstříku listiny v elektronické podobě.

Na tomto místě si dovoluujeme představit další z těchto aktivit, která reagovala na dotazy z řad kolegů z advokátního stavu, kteří při své e-mailové komunikaci již standardně používají tzv. certifikovaný elektronický podpis.

Konkrétně jde o problematiku písemného doplnění elektronického podání s certifikovaným podpisem do tří dnů, a to v zrcadle ustanovení § 42 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále je „OSŘ“).

Právní názor Ústavu je takový, že podle OSŘ v souvislosti se zákonem č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a změně některých dalších zákonů (dále jen „zákon o elektronickém podpisu“) neplyne povin-

nost doplnit elektronické podání určené soudu do tří dnů, pakliže elektronické podání je opatřeno certifikovaným podpisem dle ustanovení § 11 odst. 1 zákona o elektronickém podpisu.

K tomuto výkladu se přiklání i Nález Ústavního soudu ze dne 24. 04. 2006 [IV. ÚS 319/05], jehož odůvodnění spočívá zejména v odkazu na příslušnou evropskou úpravu a také důvodovou zprávu k zákonu o elektronickém podpisu, která uvádí, že hlavním principem navrhovaného zákona je zajistit, že datové zprávy nesmí být diskriminovány, tj. že nesmí existovat rozpor v zacházení mezi datovými zprávami a dokumenty na papíře. Důvodová zpráva k ustanovení § 2 zákona o elektronickém podpisu uvádí, že zaručený elektronický podpis jako jeden z druhů elektronického podpisu představuje ekvivalent „ověřeného podpisu“ na papíru a využívá takových technologických postupů, které umožňují jednoznačnou identifikaci a autentizaci osoby, která podpis vytvořila. K ustanovení § 3 zákona o elektronickém podpisu je dále uvedeno, že certifikovaný elektronický podpis zaručuje, že datovou zprávu podepsala oprávněná osoba. Zaručené

elektronické podpisy podložené osvědčením vydaným ověřovatelem informací (poskytovatelem certifikačních služeb) budou uznány jako vlastnoruční podpis v případech, kdy takový vlastnoruční podpis požadují právní předpisy nebo dohoda stran.

A contrario jsme se však setkali i se zcela odlišným stanoviskem soudů, které tento výklad nesdílí a přiklání se ke striktnímu výkladu ustanovení § 42 odst. 3 OSŘ a to, že k podání učiněnému v elektronické

podobě a nedoplněnému do tří dnů o jeho originály, nebude soud přihlížet.

S takovým stanoviskem Ústav opět oslovil předsedy vybraných obecných soudů a požádal je o jejich názor na uvedenou problematiku.

S jednotlivými reakcemi se můžete seznámit v sekci Studie a komentáře 2007 na www.ustavprava.cz.

JUDr. Luděk Lisse, Ph.D.

ředitel

Ústav práva a právní vědy, o.p.s.

